

Кинезима не треба двапут рећи где да зараде паре. Они од памтивека веома успешно пливају у морима трговине, где је новац једино мерило вредности.

Пекинг има озбиљну намеру да купи грчку луку Пиреј. Влада премијера Алексиса Ципраса обећала је, када је преузела власт у јануару, да ће окончати болне мере штедње и масовну приватизацију, укључујући и 67 одсто власништва луке Пиреј.

Кинеска група „Коско” једна је од пет понуђача који су се нашли у ужем избору у оквиру програма приватизације који је договорила претходна грчка влада.

У мору кинеске трговине данас је и италијански фудбалски клуб Милан, седмоструки првак Европе. Италијански медији тврде да власник Милана Силвио Берлускони намерава да прода клуб кинеској пословној групи, на челу с бизнисменом Ђинг Вансуом, преносе италијански медији.

Бивши италијански премијер недавно је изјавио да је „продаја 75 одсто Милана Кинезима – готова ствар”, наводи спортски лист „Газета дело спорт” и процењује да 75 одсто акција Милана вреди између једне и једне и по милијарде евра.

Што се тиче осталих земаља Европе, Кинези ту више воле да улажу и продају него да купују. То је сигурније и поузданије, тврде. Европска унија је највећи кинески трговински партнер и Пекингу је потребно да Европљани задрже куповну моћ, како би имали где да пласирају своју робу.

Кина је заинтересована за стабилан евро и поуздане европске partnере. Пекинг је у

евро инвестирао милијарде својих огромних девизних резерви – Кинези су купили, између осталог, државне обвезнице Грчке и Шпаније и најавили спремност за нове инвестиције.

Европска унија постала је први трговински партнер Кине, а Кина се већ дуго налази на другом месту, после САД, у трговинској размени са ЕУ (240 милијарди евра). Од 1975. године, када су односи успостављени, трговина је порасла за више од 80 пута.

Кинески суфицит у трговини с ЕУ сваке године се увећава, што забрињава Брисел. С друге стране, Пекинг предлаже да се европски трговински дефицит смањи уколико ЕУ скине ембарго на извоз оружја у Кину, чему се САД оштро противе.

Кина има разумевања и за положај произвођача текстила у Европи, чија роба не може да конкурише кинеској, и не жели да због једног спорног питања подрива стратешко партнерство с ЕУ. Зато је недавно обећала да ће успорити извоз текстила у Европу.

Седмоструки првак Европе у загрљају Кинеза: славље фудбалера Милана (Фото: Ројтерс)

Већ годинама Кина инсистира на томе да је Европа третира као тржишну привреду. Наде су првенствено усмерене у Немачку, која због добрих односа с Кином може да утиче на одлуке Брисела.

Немачка влада, такође, радо истиче да су стабилна еврозона и јак евро у интересу Кинеза – чињеница коју су безброј пута понављали и челници у Пекингу.

Према подацима немачке владе, око 800 кинеских компанија већ је активно у Немачкој. С друге стране, само у кинеском граду Ченгдуу има више од сто немачких фирми, а у њему ради и „Фолксвагена“ фабрика, која годишње произведе најмање 450.000 возила.

Немачки „Фолксваген” је најуспешнији произвођач аутомобила у Кини. Овај гигант ауто-индустрије има осам фабрика у Кини и досад је на кинеском тржишту продао 20 милиона возила.

Недавно је договорено да Кина купи 123 хеликоптера компаније „Ербас”, вредна више од 300 милиона евра, док ће „Луфтханза” основати заједничку компанију с „Ер Чајном”, с циљем да повећа број кинеских путника који користе услуге немачке авио-компаније.

Као што је најављено на децембарском самиту у Београду, Кина намерава да развије инфраструктуру у источној и централној Европи. Пекинг је потврдио да ће издвојити још три милијарде долара у новом инвестиционом фонду, уз постојећу кредитну линију од 10 милијарди долара.

Тада су сервиране и добре вести за српске фирме у стечају – 24 кинеске компаније заинтересоване су за приватизацију 12 српских предузећа. Посебан печат тадашњој посети кинеског премијера Ли Кеђијанга Београду дали су донација Србији од четири и по милиона евра и споразум о изградњи пруге Београд–Будимпешта.

У Србији су у току кинеске инвестиције на изградњи моста Земун–Борча, улагања на деоници ауто-пута на Коридору 11, улагање у нову термоелектрану Костолац БЗ.

Током 36 година кинеских економских реформи, пређен је пут од „продато Кини”, преко „направљено у Кини”, до „дизајнирано у Кини”. Оно што кинески лидери данас желе јесте да све више нових модела доњег рубља или авионских крила буде и смишљено у Кини. Првенствено уз помоћ Европљана, тврде Кинези.

Петар Мићковић

(Политика)